

Фекла Фортель

ПРО РОЛЯ, МУНЮ І ПОРФІРІЯ

дитячі оповідання

Фекла Фортель
Про Роля, Муню і Порфірія.
Дитячі оповідання

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=40941419

ISBN 9785449618429

Анотація

Збірка складається з трьох оповідань. Перше – спогад про зворушливу дружбу із незвичайним гостем з далеких країв, пеліканом Порфірієм. Друге – про слона на ім'я Роль, що загадково з'явився в лікарняному саду шахтарського містечка та порушив передбачуваний плин життя його мешканців. Третє – про те, як тонула корова Муня і як маленькому, але дуже хороброму хлопчику вдалося її врятувати. Це захоплюючі історії, що допоможуть прищепити маленьким читачам любов до тварин та навчать чуйності.

Содержание

I. ПРО ПОРФИРИЯ	5
Конец ознакомительного фрагмента.	9

Про Роля, Муню і Порфірія Дитячі оповідання

Фекла Фортель

© Фекла Фортель, 2019

ISBN 978-5-4496-1842-9

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Збірка «Про Роля, Муню і Порфірія»

I. ПРО ПОРФИРІЯ

Коли я був малим, мій дідусь Тихон розповідав одну історію, в яку важко повірити. Але старий і зараз запевняє, що вона дійсно сталася одного спекотного літа на околиці міста Одеси. Ще хлопчиком він мешкав там в невеликій хатинці зі своєю родиною. Тихону тоді було дванадцять, і літні безтурботні дні минали для нього невблаганно швидко, адже він, як і більшість школярів, витрачав їх на усілякі приємні, але не надто корисні заняття.

В той день він саме збирався до сусідського хлопчика Митька – подивитись разом футбол. Але майструючи літак, геть забув про час, тож тепер страшенно запізнився. Тихон надів свого улюбленого капелюшка і він вибіг за калитку, як раптом наткнувся на дерев'яний ящик, підозрілий на вигляд. Спокуса дізнатися, що там є, була чималою, але й часу було обмаль – і Тихон побіг би повз, якби... не почув, що в ящику щось ворухиться. Він підійшов ближче – щось таки вошкалося там, але жодних звуків не видавало. Він тирснув ящика ногою – важкий. А кришка забита цвяхами...

«А раптом це прибулець!?» – подумав Тихон (мабуть, далася взнаки його давня любов до книжок про космічні пригоди). І це припущення здалося хлопцю настільки реальним, що він дещо присунув ящик до калитки та стрімголов кинувся до сусіда по допомогу.

Двері Мітиної квартири були відчинені, а її мешканець вже захоплено дивився футбол. І хоча дивна знахідка Митька зацікавила, переривати заради неї перегляд матчу він не волів.

– Якщо так, прибульця я тобі нізащо не покажу, – спалахнув Тихон і, не гаючи часу на безглузді вмовляння, побіг до гаражу за батьковим ломом.

За кілька хвилин схвильований Митько наздогнав Тихона, і вони разом, наче ніякого футболу в їхніх планах не було зовсім, пішли визволяти з полону невідому їм поки що істоту.

Окрім лома, вони про всяк випадок прихопили металевий ланцюг, великий молоток та іржаву пилу – а раптом доведеться захищатися? І от озброєні до зубів хлопці взялися відкривати ящика. Ще на початку стало зрозуміло, що там сидить доволі велика мовчазна істота... Коли всі цвяхи було подолано, Тихон тремтячими руками підняв кришку... і обімлів. Він не повірив своїм очам.

В ящику сидів переляканий пе-лі-кан! Так-так, без жодних сумнівів – пелікан! Як, чому і звідки – це, мабуть, так і залишиться таємницею.

І що ж було робити з цим дзьобатим? Митько жив у квартирі – туди з пеліканом ніяк. Хоча очі хлопця аж палали від бажання стати власником диво-птаха. А ось Тихон одразу згадав про свою потаємну кімнатку на даху будинку. Звичай він ховався туди, аби вдосталь помріяти та почита-

ти книжки. Та тепер горище повинно було стати надійним укриттям для його нового друга. Без зайвих роздумів і зволікань хлопець оголосив, що пелікана забере собі та сам про нього попіклується. Митя, хоч і не без заздрості, але це рішення підтримав і оскаржувати не став. А ще, на прохання Тихона, пообіцяв нікому не розповідати про їх екзотичну знахідку.

Так Тихон із пеліканом почали жити під одним дахом. Хлопчик назвав нового друга Порфирієм – Тихону завжди подобалися дивні імена, до того ж, на його думку, пелікану воно страшенно личило. Щоб прокормити Порфирія, хлопець рибалив, і зазвичай спійманої їм за раз риби птаха вистачало на кілька днів. Коли після рибалки Тихон залізав на горище, і побачивши його, пелікан починав радісно горкотати та плескати крилами. Хлопець швидко зрозумів, що літати птах не вміє, адже усі його спроби злетіти завершувались незграбними падіннями. «Можливо, крила пошкодив чи не навчився літати у дитинстві», – гадав Тихон і з ще більшою турботою ставився до свого зворушливого приятеля.

Увечері Тихон залізав на горище, щоб почитати при світлі газової лампи улюблені книжки, а Порфирій лягав біля його ніг і спостерігав своїм дивним жовтим оком за кожним його подихом і рухом. Пелікан не любив відпускати хлопця, і коли тому настав час повертатися додому, намагався зупинити його, хапаючи дзьобом за штани.

Аби батьки не викрили пернатого гостя, Тихон час від ча-

су з поважним виглядом наголошував, що горище – його по-таємне місце, куди нікому окрім нього, заходити «зовсім!» не можна. Вони і без того не заходили, велика їм цікавість туди дертися.

Літо минуло непомітно, в повітрі запахло поживклим осіннім листям. Тихон розумів – на горищі скоро стане зовсім холодно: в таких умовах пелікану навряд чи вдасться пережити зиму. Прийшов час вирішувати долю Порфирія, але хлопцю нічого не спадало на думку. «Тато в мене чуйний, може, чимось і допоможе», – вирішив він і нарешті наважився розказати все батькові. Той розсміявся, каже: «Звідки в Одесі пелікани?». Але піднявшись на горище і побачивши там Порфирія, сміятися перестав. Ні, він не розгнівався і не сварив хлопця за його вихованця, а навпаки – розхвилювався і перейнявся долею птаха, такого великого й такого безпорадного.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.